

[Knud Lind]

som hovedpine, svimmelhed, træthed, opkastninger og eventuelt besvimelser.

Besvarelse (11/4 83):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

De gældende installationsforskrifter for gasvandvarmere findes i gasreglementet, afsnit A, som trådte i kraft den 1. december 1981. Ved revisionen af gasreglementet i 1981 blev installationsforskrifterne skærpet, således at alle nye gasvandvarmere skal installeres med aftræk til det fri. Der blev derimod ikke stillet krav om etablering af aftræk ved eksisterende installationer, der er lovligt udført uden aftræk før den 1. december 1981, ligesom det fortsat er tilladt at *udskifte* en lille gennemstrømningsvandvarmer (12 kW) i en eksisterende, godkendt bygasinstallation med en ny, tilsvarende gasvandvarmer uden at etablere særskilt aftræk.

På baggrund af de forgiftningsulykker, der har fundet sted i den seneste tid, har Danmarks Gasmateriel Prøvning (DGP) i samarbejde med læger iværksat en stikprøveundersøgelse af et antal eksisterende gasvandvarmere i hovedstadsområdet med henblik på vurdering af de sikkerhedsmæssige forhold. I hvert enkelt tilfælde foretages dels en teknisk undersøgelse af installationen, dels et læge- ligt interview med gasinstallationens brugere. Undersøgelsen forventes afsluttet inden udgangen af april 1983.

DGP vil herefter i begyndelsen af maj fremkomme med en rapport til ministeriet samt indstilling om eventuel ændring af gasreglementets bestemmelser, især i det tilfælde, at sikkerhedsforholdene for visse typer installationer, som var lovlige på installationstidspunktet, nu ikke længere kan anses for tilfredsstillende, således at det er nødvendigt at kræve installationerne ændret inden for en nærmere fastsat frist.

Man må imidlertid være opmærksom på, at man med skærpede bestemmelser ikke vil kunne afværge de ulykker, der skyldes manglende vedligeholdelse eller forkert behandling af i øvrigt lovligt udførte installationer.

Spm. nr. S 901

Til udenrigsministeren (25/3 83) af:

Dorte Bennedsen (S):

»Hvilke konkrete initiativer agter regeringen at tage på baggrund af Europarådets vedtagelse den 27. januar 1983 af resolution nr. 795 omhandlende situationen for jøder i Sovjetunionen?«

Begrundelse

Som bekendt er situationen for de sovjetiske jøder, som ønsker udrejsetilladelse, dramatisk forværret i de seneste år.

I 1979 fik 51.000 jøder udrejsetilladelse. I 1982 var tallet faldet til 2.700, og de foreløbige tal for 1983 tyder på, at tallet i år bliver væsentlig lavere.

Hertil kommer, at vilkårene for ansøgerne er blevet dårligere, dels ved at de må vente stadig længere på svar, dels ved at de, når ansøgning om udrejse foreligger, ofte mister deres job og derefter, når de forsøger at ernære sig ved f.eks. undervisning i hebraisk sprog og kultur, straffes efter den såkaldte parasitlov.

Europarådet har på denne baggrund vedtaget den nævnte resolution, som imidlertid kun får virkelig effekt, dersom den følges op af aktioner af de enkelte landes regeringer.

Besvarelse (5/4 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Regeringen kan bekræfte de fremlagte oplysninger vedrørende de seneste års forværring af de sovjetiske jødernes udrejsesituation, og Europarådsresolutionens politiske henstillinger stemmer derfor med den traditionelle danske linje på dette område.

Spørgsmålet om de sovjetiske jødernes situation indgår bl.a. i de bestræbelser, som regeringen til stadighed har udfoldet i FN, UNESCOs menneskerettighedskomiteé og navnlig på CSCE-opfølgningssmødet i Madrid.

Disse bestræbelser vil blive fortsat på det endnu ikke afsluttede Madridmøde. Danmarks og andre vestlige landes mål på dette møde er at nå frem til et indholdsrigt og afbalanceret slutdokument, der bl.a. bør medføre fremskridt med hensyn til anvendelsen af flere af Helsingforslutaktens bestemmelser, som har indvirkning på jødernes situation i Sovjetunionen og især på den effektive udøvelse af menneskerettighederne og de fundamentale frihedsrettigheder. Af konkret